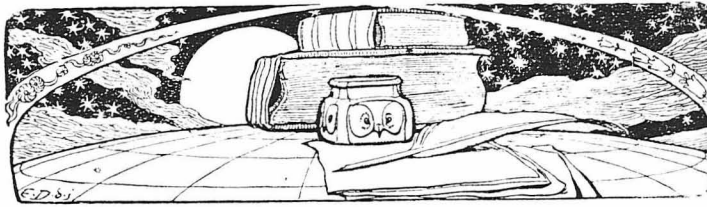

Το Παριζιάνικο περι-
οδικό «Λεκτόρ Πουόρ
Τούζ», απήθυνε τε-
λευταία στους αναγνώστες
την ερώτηση: «**Ποιός
άνδρας ἀρέσει περισσότερο
στις γυναίκες;**»
την ερώτηση αυτή απάντη-
σαν πολλοί γνωστοί Γάλλοι
αγοι και καλλιτέχναι. Πε-
ρισσότερο όμως ενδιαφέρου-
σα είνε η συντεθείς την
φορά Έβουα σχετικάς, ο δι-
κίμος Γάλλος γλωσσίτης Αιμ.
Μπουρντέλ, δλίγον πρό του
ματού του και την όποια
παράφρασεμ διάκληρη.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΟΥΣΤΟΥ

“ΠΟΙΟΣ ΑΝΔΡΑΣ ΑΡΕΣΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ,”

(Μιά ενδιαφέρουσα συνέντευξις με τον διάσημο Γάλλο γλωσσίτη Αιμίλιο Μπουρντέλ)

«Ποιός άνδρας ἀρέσει
πιοσσότερο στις γυναι-
κες; είτε ο Μπουρντέλ
το συντάκτη του «Λε-
κτόρ Πουόρ Τούζ», Μο-
ρίς “Αιελ”, ο όποιος τον
προσέφηξε στο “Αιελίε του.
» «Επιτρέματέ μου, γιά ν’ απαντήσω στην ερώτησί σας αυτή, νά
σημώθω τά παλιά μου, και νά μιλήσω γιά τον έαυτό μου.
» Γιά τίποτα δέν μπορεί νά μιλήσει κανείς με τόση πεποιθήσει, όσο
γιά ό,τι ξέρει, γιά ό,τι έχει ζήσει. “Όταν ήμουν μικρός, ήμωνα ένα
αφελότατο. Μιλούσα γιά έρωτα στις γυναίκες, αλλά προσέβα πως
απότέ δέν ενθαρσιμόνιουναν με τά λόγια μου. “Ήθελαν νά τις άγα-
πούσόπραγματικά. “Ήθελαν και έργα.
Παρητήρησα επίσης πως ή άπλοικέσ γυναί-
κες προτιμούσαν από μένα, τά άδλη-
μά, τά γερά, και δυνατά άγούρια.
» “Όσοσο εύρισκε πάντοτε ενθάρσιμη τή
αντιροφία των γυναικών, γιαι ή γυναι-
κες, όλες σχεδόν, κρύβουν μέσα τους θη-
σαυρούς ενιασθησίας και λεπτότητος, κι
σαν αληθινά έρωτα γιά την άμορφιά...
— “Εν τούτοις, μαίτη, θέλωμνε γράω-
μας πολλές άμορφότερες γυναίκες που έ-
χουν όσοσοο συζύγου ή φίλου άνθρώ-
που άσχημους και κακοστιαγμένους. Πώς
σημαίνει αυτό;

«Επιτρέματέ μου, γιά ν’ απαντήσω στην ερώτησί σας αυτή, νά
σημώθω τά παλιά μου, και νά μιλήσω γιά τον έαυτό μου.
» Γιά τίποτα δέν μπορεί νά μιλήσει κανείς με τόση πεποιθήσει, όσο
γιά ό,τι ξέρει, γιά ό,τι έχει ζήσει. “Όταν ήμουν μικρός, ήμωνα ένα
αφελότατο. Μιλούσα γιά έρωτα στις γυναίκες, αλλά προσέβα πως
απότέ δέν ενθαρσιμόνιουναν με τά λόγια μου. “Ήθελαν νά τις άγα-
πούσόπραγματικά. “Ήθελαν και έργα.
Παρητήρησα επίσης πως ή άπλοικέσ γυναί-
κες προτιμούσαν από μένα, τά άδλη-
μά, τά γερά, και δυνατά άγούρια.
» “Όσοσο εύρισκε πάντοτε ενθάρσιμη τή
αντιροφία των γυναικών, γιαι ή γυναι-
κες, όλες σχεδόν, κρύβουν μέσα τους θη-
σαυρούς ενιασθησίας και λεπτότητος, κι
σαν αληθινά έρωτα γιά την άμορφιά...
— “Εν τούτοις, μαίτη, θέλωμνε γράω-
μας πολλές άμορφότερες γυναίκες που έ-
χουν όσοσοο συζύγου ή φίλου άνθρώ-
που άσχημους και κακοστιαγμένους. Πώς
σημαίνει αυτό;

«Επιτρέματέ μου, γιά ν’ απαντήσω στην ερώτησί σας αυτή, νά
σημώθω τά παλιά μου, και νά μιλήσω γιά τον έαυτό μου.
» Γιά τίποτα δέν μπορεί νά μιλήσει κανείς με τόση πεποιθήσει, όσο
γιά ό,τι ξέρει, γιά ό,τι έχει ζήσει. “Όταν ήμουν μικρός, ήμωνα ένα
αφελότατο. Μιλούσα γιά έρωτα στις γυναίκες, αλλά προσέβα πως
απότέ δέν ενθαρσιμόνιουναν με τά λόγια μου. “Ήθελαν νά τις άγα-
πούσόπραγματικά. “Ήθελαν και έργα.
Παρητήρησα επίσης πως ή άπλοικέσ γυναί-
κες προτιμούσαν από μένα, τά άδλη-
μά, τά γερά, και δυνατά άγούρια.
» “Όσοσο εύρισκε πάντοτε ενθάρσιμη τή
αντιροφία των γυναικών, γιαι ή γυναι-
κες, όλες σχεδόν, κρύβουν μέσα τους θη-
σαυρούς ενιασθησίας και λεπτότητος, κι
σαν αληθινά έρωτα γιά την άμορφιά...
— “Εν τούτοις, μαίτη, θέλωμνε γράω-
μας πολλές άμορφότερες γυναίκες που έ-
χουν όσοσοο συζύγου ή φίλου άνθρώ-
που άσχημους και κακοστιαγμένους. Πώς
σημαίνει αυτό;

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Κατάκορφα τὸ βράδυ-βράδυ στὰ
ὄταν ὁ ἥλιος βασιλεὺς δοξασί-
(βουάν,
νος)
μὲ φωτόβολα σὺνερα στεφανω-
(νός)
καὶ πλέει ὁ κόσμος σὲ πέλαγῶν
(μένος,
(φωτεινά,
οὐρανόσ τὴν
τὸ βράδυ-βράδυ στὴν
(ἀγκυλιὰ,
σαν σὲ καθρέπτη ἑστέρο ζω-
(γραφήματα,
στέκουσ τὰ δέντρα τοῦ βουνοῦ
(κοκτεϊνισάματα,
ἀκίνητα στὰ βῆσ τῶν, στὴν σιγα-
(λιά,
Μοιάζουσ μὲ μαύρους, ροσοφό-
(νός)
ποὺ πέμπουσι τὴν βράδυν τῶν
(πυροσφῆ)
ἀπ’ τὴν ἀγία, τὴν δόξαστὴ ψυ-
(χή,
ὄρθοι σποὺς ἀναρίθμητους τῶν
(χρόνων γύρουσ,
ΑΡΙΣΤ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ

«Αὐτό σημαίνει γιαι ή γυναίκες που
αναφέραι άνήρουν σε κατώτερη κοινο-
ακή τάξι και δέν έχουν έμπιστοσύνη σ’ έ-
ναν άνθρωπο, ο όποιος δέν είνε της σειράς
του. Παίρουν λοιπόν όποιον βρουνε υπο-
τακτο τους. Αὐτός όμως δέν είνε ποτέ έ-
αίσιος που άνειρευότανταν, που ποθοεί-
ναν. “Ετσι μετανοούνταν, και βλέ-
πουν με πικρα, και με άηδία πως αυτός
που έχουν πάρει γιά σύζυγό τους δέν έπι-
σταίει καθόλου την διχη και το γούστο
τους γιά την άμορφιά, και τον άπατόν!
» “Σας βεβαίω όμως πως όταν μια
γυναίκα άπατά τον άνδρα της, δέν φταίει
αυτή, αλλά ο σύζυγός της. Αυτό είνε ά-
καμφορήσιμο! “Επιμεινω έπ’ αυτού του
ζητήματος και σας λέω ορθά-σοφά πως
ο άνδρες είνε, ως έπαι το πλείστον, οι αι-
τιοι και δημιουργοι της ιδίας των διατι-
χίας. “Η γυναίκες επιζητούν πολυ περισσό-
τερο από όσο μπορούμε να το φαντασθού-
με, την γοητεία, την χάρι, την λεπτότη-
τα και το πνεύμα.
» “Η οικιακή εημέρεια, ή πολιτέλεια ά-
νοια, δέν φταίει γιά να τις κάνει εύτυ-
χιωμένες. Τους χρειάζεται κάτι περισσό-
τερο, κι’ αυτό που τους λείπει δέν μπορεί
ποτέ να τους το προημεύσει κι’ ο πλουσιότερος άνδρας, όσα χοή-
ματα κι’ άν εοδέρη!

«Αὐτό σημαίνει γιαι ή γυναίκες που
αναφέραι άνήρουν σε κατώτερη κοινο-
ακή τάξι και δέν έχουν έμπιστοσύνη σ’ έ-
ναν άνθρωπο, ο όποιος δέν είνε της σειράς
του. Παίρουν λοιπόν όποιον βρουνε υπο-
τακτο τους. Αὐτός όμως δέν είνε ποτέ έ-
αίσιος που άνειρευότανταν, που ποθοεί-
ναν. “Ετσι μετανοούνταν, και βλέ-
πουν με πικρα, και με άηδία πως αυτός
που έχουν πάρει γιά σύζυγό τους δέν έπι-
σταίει καθόλου την διχη και το γούστο
τους γιά την άμορφιά, και τον άπατόν!
» “Σας βεβαίω όμως πως όταν μια
γυναίκα άπατά τον άνδρα της, δέν φταίει
αυτή, αλλά ο σύζυγός της. Αυτό είνε ά-
καμφορήσιμο! “Επιμεινω έπ’ αυτού του
ζητήματος και σας λέω ορθά-σοφά πως
ο άνδρες είνε, ως έπαι το πλείστον, οι αι-
τιοι και δημιουργοι της ιδίας των διατι-
χίας. “Η γυναίκες επιζητούν πολυ περισσό-
τερο από όσο μπορούμε να το φαντασθού-
με, την γοητεία, την χάρι, την λεπτότη-
τα και το πνεύμα.
» “Η οικιακή εημέρεια, ή πολιτέλεια ά-
νοια, δέν φταίει γιά να τις κάνει εύτυ-
χιωμένες. Τους χρειάζεται κάτι περισσό-
τερο, κι’ αυτό που τους λείπει δέν μπορεί
ποτέ να τους το προημεύσει κι’ ο πλουσιότερος άνδρας, όσα χοή-
ματα κι’ άν εοδέρη!

«Αὐτό σημαίνει γιαι ή γυναίκες που
αναφέραι άνήρουν σε κατώτερη κοινο-
ακή τάξι και δέν έχουν έμπιστοσύνη σ’ έ-
ναν άνθρωπο, ο όποιος δέν είνε της σειράς
του. Παίρουν λοιπόν όποιον βρουνε υπο-
τακτο τους. Αὐτός όμως δέν είνε ποτέ έ-
αίσιος που άνειρευότανταν, που ποθοεί-
ναν. “Ετσι μετανοούνταν, και βλέ-
πουν με πικρα, και με άηδία πως αυτός
που έχουν πάρει γιά σύζυγό τους δέν έπι-
σταίει καθόλου την διχη και το γούστο
τους γιά την άμορφιά, και τον άπατόν!
» “Σας βεβαίω όμως πως όταν μια
γυναίκα άπατά τον άνδρα της, δέν φταίει
αυτή, αλλά ο σύζυγός της. Αυτό είνε ά-
καμφορήσιμο! “Επιμεινω έπ’ αυτού του
ζητήματος και σας λέω ορθά-σοφά πως
ο άνδρες είνε, ως έπαι το πλείστον, οι αι-
τιοι και δημιουργοι της ιδίας των διατι-
χίας. “Η γυναίκες επιζητούν πολυ περισσό-
τερο από όσο μπορούμε να το φαντασθού-
με, την γοητεία, την χάρι, την λεπτότη-
τα και το πνεύμα.
» “Η οικιακή εημέρεια, ή πολιτέλεια ά-
νοια, δέν φταίει γιά να τις κάνει εύτυ-
χιωμένες. Τους χρειάζεται κάτι περισσό-
τερο, κι’ αυτό που τους λείπει δέν μπορεί
ποτέ να τους το προημεύσει κι’ ο πλουσιότερος άνδρας, όσα χοή-
ματα κι’ άν εοδέρη!

«Κάποτε που εφλοξενούση στην έπανι ενός επαρχιώτου, έρω-
τήθηκα μιά κυρία, της εξέφρασα το θαυμασμό μου και της έγγραφα
σόνετα. “Ο άνδρας της ήταν πάντα καποφής και πολυ λίγο ποιη-
τικός. Μιά μέρα του είπα :
«— “Εσείς, αγαπητέ μου, έχετε μιά θαμιάσια έπανι. ένα πάρκο
αμνητικό, ένα δόκλιμο προσωπικό, άλογα και ιππότες. “Ε. λοι-
πόν, έγω έγω κάτι περισσότερο απ’ όλα αυτά...
» “Ο συζύγος ήμνε κάπως έκληρωτος, και με ρώτησε : — “Τί έ-
χετε σεις; » « “Εγώ του είπα, έγω τον ούρανό, έγω
τά γερά, τά τραγουδιά των ποιητών, τά χροήματα του
άλωδοβασιλείματος, τά μαγογατιάρια της προοήνης δο-
μας!... “Όλες ή τοποθεσίες είνε δικές μου, όλη ή
ήμισ μου άνήρκει...»
» “Ε, λοιπόν, σας βεβαίω, πως όλο το μυστήριο του
έρωτος, είνε μέσα σ’ αυτά τά λόγια που είπα στον
καποφή επαρχιώτη.
» “Ο έρωτας είνε όλα αυτά μαζί, είνε κάθε τί που
καταλαβαίνει κανείς, κάθε τί που νοιώθει και που οι

«Κάποτε που εφλοξενούση στην έπανι ενός επαρχιώτου, έρω-
τήθηκα μιά κυρία, της εξέφρασα το θαυμασμό μου και της έγγραφα
σόνετα. “Ο άνδρας της ήταν πάντα καποφής και πολυ λίγο ποιη-
τικός. Μιά μέρα του είπα :
«— “Εσείς, αγαπητέ μου, έχετε μιά θαμιάσια έπανι. ένα πάρκο
αμνητικό, ένα δόκλιμο προσωπικό, άλογα και ιππότες. “Ε. λοι-
πόν, έγω έγω κάτι περισσότερο απ’ όλα αυτά...
» “Ο συζύγος ήμνε κάπως έκληρωτος, και με ρώτησε : — “Τί έ-
χετε σεις; » « “Εγώ του είπα, έγω τον ούρανό, έγω
τά γερά, τά τραγουδιά των ποιητών, τά χροήματα του
άλωδοβασιλείματος, τά μαγογατιάρια της προοήνης δο-
μας!... “Όλες ή τοποθεσίες είνε δικές μου, όλη ή
ήμισ μου άνήρκει...»
» “Ε, λοιπόν, σας βεβαίω, πως όλο το μυστήριο του
έρωτος, είνε μέσα σ’ αυτά τά λόγια που είπα στον
καποφή επαρχιώτη.
» “Ο έρωτας είνε όλα αυτά μαζί, είνε κάθε τί που
καταλαβαίνει κανείς, κάθε τί που νοιώθει και που οι

«Κάποτε που εφλοξενούση στην έπανι ενός επαρχιώτου, έρω-
τήθηκα μιά κυρία, της εξέφρασα το θαυμασμό μου και της έγγραφα
σόνετα. “Ο άνδρας της ήταν πάντα καποφής και πολυ λίγο ποιη-
τικός. Μιά μέρα του είπα :
«— “Εσείς, αγαπητέ μου, έχετε μιά θαμιάσια έπανι. ένα πάρκο
αμνητικό, ένα δόκλιμο προσωπικό, άλογα και ιππότες. “Ε. λοι-
πόν, έγω έγω κάτι περισσότερο απ’ όλα αυτά...
» “Ο συζύγος ήμνε κάπως έκληρωτος, και με ρώτησε : — “Τί έ-
χετε σεις; » « “Εγώ του είπα, έγω τον ούρανό, έγω
τά γερά, τά τραγουδιά των ποιητών, τά χροήματα του
άλωδοβασιλείματος, τά μαγογατιάρια της προοήνης δο-
μας!... “Όλες ή τοποθεσίες είνε δικές μου, όλη ή
ήμισ μου άνήρκει...»
» “Ε, λοιπόν, σας βεβαίω, πως όλο το μυστήριο του
έρωτος, είνε μέσα σ’ αυτά τά λόγια που είπα στον
καποφή επαρχιώτη.
» “Ο έρωτας είνε όλα αυτά μαζί, είνε κάθε τί που
καταλαβαίνει κανείς, κάθε τί που νοιώθει και που οι

άλλοι δέν το καταλαβουν
και δέν το νοιώθουν. “Ας
άρουμε ένα παράδειγμα :
» “Ιδού εξάφρα μιά γυ-
ναίκα ιδανική. “Εχει μάτια
θαμιάσια, στόμα εξοίσιο,
δελγλήτρα θεοπέσια. “Αν θ-
μος τά χωριόματα της α-
τά είνε όρατά μόνον σε μέ-
να, αν ο άνδρας της δέν
τά βλέπει, αυτή ή γυναίκα
άνήρκει σε μένα και όχι στον
άνδρα της.
» “Η γυναίκες το νοιώ-
θουν τόσο καλά αυτό, ό-
στε άνήρουν πάντα σ’ εκεί-
νον που τις καταλαβαίνει.
» “Γι’ αυτόν το λόγο ίσως
ή γυναίκες αγαπούν περισ-
σότερο τους καλλιτέχνες,
τους ποιητάς, τους συγγρα-

φεις...
» “Ο “Αιελφ Ντέ Μισοέ είχε μεγάλες έρωτικές επιτυχίες. “Η γυ-
ναίκες τον αγαπούσαν, γιαι τις αγαπούσε και τις έννοιασε.
» “Ποιές γυναίκες άμορφές δέν περνούν, δέν κρυφούν, δέν γά-
νονται γιά πάντα, χωρίς να τις νοιώσει κανείς!...
» “Θυμάμαι μιά μέρα, καθώς περνούσα από μιά πλατεία του Πα-
ρισιού, αντίκρισα εξάφρα μιά κόρη ως δεκα όχτώ έτών. “Ήταν ά-
σχημοτατα άμορφη, ήταν ένα θαύμα! “Ο
το πιστεύετε όμως; Κανείς από το πλήθος
που περνούσε εκείνη την ώρα πλά της δέν
την είχε προσέξει. “Εγώ μόνον την είδα!...
— “Οά κολακεύοτανε πολυ, μαίτη, ή μα-
κροία αυτή, αν ήξερε ποιός την εθαύ-
μασε.
— “Η γυναίκα κολακεύεται πάντα από
τον θαυμασμό ενός άνδρός, ο όποιος αγαπά
το όρασί και ξέρει να το έκπαι όσον και
αν το βρει.
» “Ακούστε σχετικάς κι’ αυτή το άνέξυ-
δοτο :
» “Εδώ και κάμποσα χρόνια, γνώρισα σ’
ένα σαλόνι μιάν άμορφη κοντέσσα. Αδμή
ή γυναίκα ήταν ήδη άρετα όψιμου ήλι-
μιας, αλλά διατηρούε θαμιάσια. “Ο φρε-
μά της ήταν τόσο ντεκοίτε, ώστε ήμνε
νά φανταία ένα στήθος άρχαίου άγάλματος!
» “Δέν εχρόταν να την ντινάξω και δέν
μπορούσα τίποτ να μνη της εκφράσω τον
θαυμασμό μου.
» “Παρητήρησα τότε πως τά λόγια μου
την έκαναν να κωκισίση.
— “Κωκισίτετε, κυρία μου, της είπα, άλ-
λά δέν θα είνε βέβαια ή πρώτη φορά που
κούστε ένα τέτοιο κολιμύτη...»
» “Πάντα πολυ ταγαμένη ή κοντέσσα, μου
άπάντησε :
— “Βέβαια, κύριε, δέν είνε ή πρώτη
φορά, αλλά πολυ σπάνια ηγναίει ν’ άκούση
μιά γυναίκα τέτοια λόγια από έναν άνθρω-
πο σαν κι’ εσάς».
» “Σας βεβαίω λοιπόν, πως ή γυναίκες δι-
νουν πάντα εξαιρετική σημασία στο θαυμα-
σμό ενός καλλιτέχου.

«Κάποτε που εφλοξενούση στην έπανι ενός επαρχιώτου, έρω-
τήθηκα μιά κυρία, της εξέφρασα το θαυμασμό μου και της έγγραφα
σόνετα. “Ο άνδρας της ήταν πάντα καποφής και πολυ λίγο ποιη-
τικός. Μιά μέρα του είπα :
«— “Εσείς, αγαπητέ μου, έχετε μιά θαμιάσια έπανι. ένα πάρκο
αμνητικό, ένα δόκλιμο προσωπικό, άλογα και ιππότες. “Ε. λοι-
πόν, έγω έγω κάτι περισσότερο απ’ όλα αυτά...
» “Ο συζύγος ήμνε κάπως έκληρωτος, και με ρώτησε : — “Τί έ-
χετε σεις; » « “Εγώ του είπα, έγω τον ούρανό, έγω
τά γερά, τά τραγουδιά των ποιητών, τά χροήματα του
άλωδοβασιλείματος, τά μαγογατιάρια της προοήνης δο-
μας!... “Όλες ή τοποθεσίες είνε δικές μου, όλη ή
ήμισ μου άνήρκει...»
» “Ε, λοιπόν, σας βεβαίω, πως όλο το μυστήριο του
έρωτος, είνε μέσα σ’ αυτά τά λόγια που είπα στον
καποφή επαρχιώτη.
» “Ο έρωτας είνε όλα αυτά μαζί, είνε κάθε τί που
καταλαβαίνει κανείς, κάθε τί που νοιώθει και που οι

«Κάποτε που εφλοξενούση στην έπανι ενός επαρχιώτου, έρω-
τήθηκα μιά κυρία, της εξέφρασα το θαυμασμό μου και της έγγραφα
σόνετα. “Ο άνδρας της ήταν πάντα καποφής και πολυ λίγο ποιη-
τικός. Μιά μέρα του είπα :
«— “Εσείς, αγαπητέ μου, έχετε μιά θαμιάσια έπανι. ένα πάρκο
αμνητικό, ένα δόκλιμο προσωπικό, άλογα και ιππότες. “Ε. λοι-
πόν, έγω έγω κάτι περισσότερο απ’ όλα αυτά...
» “Ο συζύγος ήμνε κάπως έκληρωτος, και με ρώτησε : — “Τί έ-
χετε σεις; » « “Εγώ του είπα, έγω τον ούρανό, έγω
τά γερά, τά τραγουδιά των ποιητών, τά χροήματα του
άλωδοβασιλείματος, τά μαγογατιάρια της προοήνης δο-
μας!... “Όλες ή τοποθεσίες είνε δικές μου, όλη ή
ήμισ μου άνήρκει...»
» “Ε, λοιπόν, σας βεβαίω, πως όλο το μυστήριο του
έρωτος, είνε μέσα σ’ αυτά τά λόγια που είπα στον
καποφή επαρχιώτη.
» “Ο έρωτας είνε όλα αυτά μαζί, είνε κάθε τί που
καταλαβαίνει κανείς, κάθε τί που νοιώθει και που οι

